

hvis der ikke maatte kunne siges at være blevet gjort Alt, hvad der kunde gøres, for at dette kunde ske. Jeg har som bekendt megen Respekt for det ærede Medlems for Svendborg Amts 3die Valgkreds klare og skarpe Domme, og jeg har derfor ogsaa den Tro, at han i dette Stykke betragter Forholdet paa samme Maade som jeg; men jeg har, som bemærket, tillige noget Mere at holde mig til end til min almindelige gode Tro til hans klare Opfattelse af Situationen, idet jeg nemlig har hans Ord i forrige Sæssion, som jeg ikke kan ønske klarere og bestemtere. Det ærede Medlem vil erindre, at i hint berømte Aftenmøde eller Nattemøde udtalte han sig som Ordfører meget skarpt i den Retning, at selv om ikke andet Resultat maatte komme ud af den forrige langvarige Sæssion end Loven om Præsternes Lønning, maatte man dog sige, at man havde rundet noget meget stort og godt, og at dette vilde blive anerkjendt af Befolkningen. Og hvad der var Tale om dengang, det var ikke det Forslag, som det ærede Medlem nu er fremkommet med, men det var et Forslag, som væsentlig nærmede sig til, hvad der er vedtaget af Landsstinget, et Forslag, der nærmede sig dette Forslag saa meget, at det fra flere Medlemmers Side, ogsaa fra det ærede Medlems Side, er udtalt, at man paa Grund deraf med Rimelighed havde kunnet vente en Overenskomst, hvis ikke den bratte Afslutning af Sæssionen havde forhindret det. Det er om dette Forslag, at han udtaler sig saaledes, at det maatte erkjendes at være et meget stort Fremskridt, og at det vilde blive modtaget som saadant af den store Befolkning. Og saa yttrede det ærede Medlem: „Jeg er ikke og har aldrig været af dem, der eet Dieblit rose som det Bedste og Væsentligste, hvad man et andet Dieblit siger ikke betyder Noget. Jeg er af dem, som virkelig mener, hvad jeg siger, og som ved mine Handlinger vil vise, at der er Alvor i mine Ord. Naar der bliver givet, hvad jeg forlanger — og det skal ikke lykkes det ærede Medlem at bevise, at der ikke er givet os, hvad vi have forlangt — vilde jeg skamme mig for mig selv, hvis jeg vilde sige, at der ikke er blevet opnaaet Noget der- ved, men at vi skulde forlange andre og større

Indrømmelser“. Og dertil føiede han saa en skarp Fordømmelse over dem, der ved enhver Leilighed kun sige Nei og rive ned uden at yde noget positivt Bidrag til at fremme Sagen. Han gjorde den sande og træffende Bemærkning: „Det er det Letteste af Verden, Mange Gange skaffer man sig den største Berømmelse ved at have sagt Nei i et vist givet Dieblit, uden at det kan bevises, at man ved sit Nei, naar Flertallet var gaaet med, havde gjort Andet end omstyrret det Hele. Naar man staar i Mindretal med sit Nei, er det let bagefter at kaste Enaps paa dem, der have sagt Ja for virkelig at opnaa Noget“. Jeg minder om disse Udtalelser, fordi de klarlig vise, at jeg har været besøiet til at mene, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds, hvad dette Hovedpunkt angaar, væsentlig maa være enig med mig. Jeg tør da maasse ogsaa forudsætte, at der paa mange andre Steder i denne Forsamling er et saadant levende Duffe tilstede, som jeg hentydede til. Spørgsmaalet bliver altsaa, om man kan gjøre Noget, og hvad der skal gøres, for om mulig at føre Sagen til et forønsket Resultat. Som sagt, jeg er i dette Stykke enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Fjord). Hvorvidt vi, naar vi her vedtage Sagen i en grundvæsentlig forskjellig Skikkelse i Sammenligning med den, hvori den er kommen til os fra Landsstinget, ville komme til at beffæstige os mere med den, er saare tvivlsomt. Det er jo meget muligt, at det andet Thing, naar Loven vender tilbage dertil i en saa væsentlig forskjellig Form, der vil se et Bidnesbyrd om, at der ikke her i Folkethinget er Sind til at komme Landsstinget imøde, og at man vil møde denne formentlige Mangel paa Smødefommen ved at forkaste Loven. I det Tilfælde vil det ikke være muligt for os at faae Sagen ført videre. Selv om man imidlertid forudsætter, at Landsstinget ikke vil opfatte Sagen paa den Maade, men vil gjenoptage sit Forslag, ligesom Folkethinget har gjenoptaget sit, saa er der vel en Mulighed for, at et Fællesudvalg kan komme i Stand efter Forlangende af det ene eller det andet Thing; men jeg tillader mig at formene, at et Fællesudvalg, der skal arbejde under saa-